

Vonnisnummer / Griffinummer 2021/ 1472
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 20 april 2021
Naam van de beklaagde(n) 1. 2. 3.
Systeemnummer parket 18RG10308 Dossiernummer 20G002618 Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

1. ¹⁸⁸⁹ geboren te _____ op _____ ingeschreven te _____
RRN: _____ van Belgische nationaliteit

2. ¹⁸⁹³ met maatschappelijke zetel gevestigd te _____
ingeschreven onder het ondernemingsnummer _____ BTW-nummer: _____

3. ¹⁸⁹⁴ geboren te _____ op _____
ingeschreven te _____ RRN: _____ van Belgische
nationaliteit

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A opsplitsen van woning of in gebouw aantal woonegelegenheden wijzigen zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het opsplitsen van een woning of het wijzigen in een gebouw van het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden,

namelijk het aantal woonegelegenheden in een loft te hebben gewijzigd, door ze ter beschikking te stellen als kamerwoning;

in het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
in eigendom toebehorend aan de _____ met ondernemingsnummer _____
en maatschappelijke zetel te _____ ;

(art. 4.2.1., 7°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)
Te _____ in de periode van 27 januari 2015 tot en met 31 augustus 2016, minstens op
01.09.2015 (zie stukken 2, 12, 26-27, 32-33, 54-60, 66-67, 75, 82 en 85)
door _____

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk door de eerste beklagde in zijn hoedanigheid van ingenieur-architect;

B opsplitsen van woning of in gebouw aantal woonegelegenheden wijzigen zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het opsplitsen van een woning of het wijzigen in een gebouw van het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het aantal woonegelegenheden in een loft te hebben gewijzigd, door ze ter beschikking te stellen als kamerwoning;

in het pand gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan de met ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te ;

(art. 4.2.1., 7°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te in de periode van 1 september 2017 tot en met 7 januari 2019, minstens op 01.09.2017 (zie stukken 2, 12, 26-27, 32-33, 54-60, 66-67, 75, 82 en 85)
door

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de derde als zaakvoerder van de tweede, die op haar beurt als doel heeft het verhuur en exploitatie van eigen of geleased niet-residentieel onroerend goed (zie doel vennootschap)

Deze feiten zijn voor 01 maart 2018 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 14 september 2020 ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te

1. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 17 november 2020.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 16 maart 2021.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 16 maart 2021:

- de vordering van de herstellvorderende overheid, de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, vertegenwoordigd door meester [naam] advocaat te [naam]
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door [naam] eerste substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklagde, [naam] in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester [naam] advocaat te [naam];
- de tweede beklagde [naam] in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester [naam] advocaat te [naam] die ondergeschikt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de derde beklagde, [naam] in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester [naam] advocaat te [naam] die ondergeschikt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van uitspraak van de veroordeling voor de tweede en de derde beklagde.

3. De rechtbank verbetert de dagvaarding daar waar de tweede beklagde vermeld staat als

moet staan zoals bepaald door artikel 1.5 Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV).

4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

Op 20 augustus 2010 werd aan de eerste beklaagde een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van twee loodsen tot een loft en drie studio's op het perceel te

Naar aanleiding van een ambtshalve controle op de naleving van deze vergunning op 27 januari 2015 stelde de bevoegde controleur van de stad vast dat het aantal woongelegenheden in de loft werd gewijzigd door deze ter beschikking te stellen als kamerwoning. In de loft werd de op het plan aangeduide berging gebruikt als vierde slaapkamer.

Op 16 februari 2015 werd de eerste beklaagde aangemaand om tegen uiterlijk 31 juli 2015 het gebruik van de woongelegenheden als kamerwoning te beëindigen. Naar aanleiding van een geplande hercontrole op 15 september 2015 deelde mee dat het perceel inmiddels in kavels werd onderverdeeld en dat de woningen apart verkocht werden tussen april en augustus 2015. Bij een hercontrole op 26 november 2016 werd vastgesteld enkel nog huisnummer (zijnde de loft) als kamerwoning werd gebruikt.

Op 12 december 2016 werd een aanmaning verstuurd naar de nieuwe eigenaar met als zaakvoerder de derde beklaagde. Deze beklaagden werden aangemaand om het gebruik van de loft als kamerwoning stop te zetten tegen 31 juli 2017. Op 21 november 2017 werd evenwel vastgesteld dat de loft sedert het academiejaar 2017 opnieuw verhuurd werd aan studenten.

Foto's van de diverse vaststellingen en vergunningen betreffende het pand werden aan het strafdossier gevoegd.

Het perceel ligt volgens het gewestplan (KB 14 september 1977) in woongebied.

De derde beklaagde verklaarde op 26 maart 2018 zaakvoerder te zijn van de tweede beklaagde. Hij verklaarde geen weet te hebben van enige stedenbouwkundige inbreuk op het betrokken adres en legde ter staving daarvan de notariële verkoopakte van het desbetreffende pand voor. Hij verklaarde de huurders die er toen reeds waren, te hebben overgenomen. Hij ging ervan uit dat de vorige eigenaar zich met alles in orde had gesteld voor de verhuur. De huurcontracten op het ogenblik van zijn verhoor liepen nog tot 1

september 2018, nadien zou zijn zoon in het pand intrekken. Deze beklaagde overhandigde een afschrift van de verkoopakte van 26 augustus 2015 waaronder een afschrift van punt 7 waaruit blijkt dat de verkoper ( ) verklaarde dat er geen juridische procedures hangende zijn betreffende het goed en dat er ook geen stedenbouwkundige inbreuken bestaan.

De beklaagde verklaarde dat hij het betrokken pand heeft verkocht en gerenoveerd. Hij werd aangesproken door de vaststellers omtrent de bewoning van de loft door niet aldaar gedomicilieerde studenten, hetgeen blijkbaar in strijd was met de plaatselijke wetgeving. Hij stelde enkel de loft met inbegrip van de studio's te hebben verkocht. Bij de verkoop zou geen geheim gemaakt zijn van de overtreding aangezien hij vermeldde dat indien de nieuwe eigenaar de loft wou verhuren, hij ermee rekening moest houden dat de mensen zich effectief ingeschreven op dit adres. Hij stelde niet verantwoordelijk te kunnen worden gesteld voor het feit dat opnieuw dezelfde feiten zou plegen.

Op 7 januari 2019 stelde de controleur vast dat er nog steeds zeker één student aanwezig was in de woning en dat hij niet de zoon van de eigenaar is. Deze student gaf geen toestemming tot het betreden van de woning.

Op 18 april 2019 werd de herstelmaatregel goedgekeurd door de burgemeester van de stad waarbij de staking van het strijdig gebruik en het herstel van het pand naar een eengezinswoning werd bevolen. Op 21 juni 2019 verleende de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies.

Beoordeling

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten onder de tenlasteleggingen A en B (in zoverre gepleegd voor 1 maart 2018) zijn echter onder artikel 6.1.1. lid1, 1° en 3 VCRO thans strafbaar gebleven.

Tenlastelegging A

De eerste beklaagde wordt onder deze tenlastelegging vervolgd voor het aantal woongelegenheden in de loft gelegen aan de te zonder vergunning te hebben gewijzigd door ze ter beschikking te stellen als kamerwoning. De aan de beklaagde ten laste gelegde incriminatieperiode betreft 27 januari 2015 tot en met 31 augustus 2016, minstens op 1 september 2015. Op de behandelende terechtzitting van 16 maart 2021 stelde de parketmagistraat dat deze incriminatieperiode volgens hem beperkt dient te worden tot de datum van 1 september 2015.

De saisine van de rechtbank wordt bepaald door de in de dagvaarding omschreven feiten en incriminatieperiode.

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de terechtzitting van 16 maart 2021 en in het bijzonder gelet op:

- de tegensprekelijke vaststellingen van de controleur van de stad van 27 januari 2015 waarbij in het bijzijn van de beklaagde die toen eigenaar van het betrokken pand was, vastgesteld werd dat het aantal woonegelegenheden in de loft gewijzigd werd door deze ter beschikking te stellen als kamerwoning;
- stuk 1 van de beklaagde waaruit blijkt dat hij door de afdeling bouw- en woontoezicht van de stad op 16 februari 2015 aangemaand werd om deze bouwovertreding vrijwillig op te heffen door tegen 31 juli 2015 het gebruik van de woonegelegenheden als kamerwoning te beëindigen;
- stuk 60 van het strafdossier waaruit blijkt dat de beklaagde op 7 juni 2015 een huurovereenkomst met vier studenten voor de loft bestaande uit vier slaapkamers en drie badkamers afsloot met ingang vanaf 1 september 2015 om te eindigen op 31 augustus 2016;

staat het wel degelijk vast dat de feiten onder tenlastelegging A bewezen zijn in hoofde van de eerste beklaagde met dien verstande dat de feiten slechts bewezen voorkomen voor wat betreft de datum van 27 januari 2015 zijnde de datum van de vaststellingen door de stad

Het aan de eerste beklaagde ten laste gelegde misdrijf betreft immers een oprichtingsmisdrijf zodat de beklaagde vrijgesproken dient te worden voor de hem ten laste gelegde periode van 28 januari 2015 tot en met 31 augustus 2016.

De verzwarende omstandigheid is tevens bewezen in hoofde van deze beklaagde nu deze beklaagde blijkens zijn verklaring op het ogenblik van de feiten de hoedanigheid van ingenieur-architect had.

Tenlastelegging B

De tweede en de derde beklaagde worden onder deze tenlastelegging vervolgd voor het wijzigen van het aantal woonegelegenheden in de loft gelegen aan de te door ze ter beschikking te stellen als kamerwoning, zonder vergunning. De aan de beklaagden ten laste gelegde incriminatieperiode betreft de periode van 1 september 2017 tot en met 7 januari 2019, minstens op 1 september 2017. Op de behandelende terechtzitting van 16 maart 2021 stelde de parketmagistraat dat de ten laste gelegde periode volgens hem beperkt dient te worden tot de datum van 1 september 2017.

De saisine van de rechtbank wordt bepaald door de in de dagvaarding omschreven feiten en incriminatieperiode.

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de terechtzitting van 16 maart 2021 en in het bijzonder gelet op:

- de resultaten van de hercontrole van de bevoegde controleur van de stad op 26

september 2016 waarbij vastgesteld werd dat enkel nog zijnde de studio, als kamerwoning werd gebruikt;

- de notariële verkoopakte waaruit blijkt dat de tweede en derde beklagde toen reeds eigenaar van de loft waren (akte d.d. 26 augustus 2015);
- de aanmaning van 12 december 2016 waarbij de tweede en de derde beklagde aangemaand werden om tegen uiterlijk 31 juli 2017 het gebruik van de woongelegenheden als kamerwoning te beëindigen (stuk 12 strafdossier) zodat deze beklagden ten onrechte beweren dat zij niet op de hoogte waren van de bestaande inbreuk;
- de vaststelling van 21 november 2017 van de bevoegde controleur waarbij vastgesteld werd dat de loft opnieuw in gebruik was als kamerwoning en dit aan vier andere studenten dan deze uit het vorig academiejaar (2016);

staat het wel degelijk vast dat de feiten onder de tenlastelegging B bewezen zijn met dien verstande dat de feiten slechts bewezen voorkomen voor wat betreft de datum van 1 september 2017, zijnde de datum van de ingebruikname van het pand door vier andere studenten.

Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking. Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek en daarmee is de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd.

Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd voor 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de “zwaarste fout” pleegde.

Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap en zijn voor haar rekening gepleegd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de derde beklagde zaakvoerder is van de tweede beklagde en beslissingsmacht heeft in de tweede beklagde.

De derde beklagde pleegde de misdrijven wetens en willens. “Wetens” in de zin dat hij kon

weten dat hij een misdrijf pleegde en "willens" in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De derde beklaagde kan dus samen met de tweede beklaagde worden vervolgd en veroordeeld.

Het aan de beklaagden ten laste gelegde misdrijf betreft een oprichtingsmisdrijf zodat de beklaagden vrijgesproken dienen te worden voor de hen ten laste gelegde periode van 2 september 2017 tot en met 7 januari 2019.

De verzwarende omstandigheid is tevens bewezen in hoofde van de beide beklaagden gelet op de voorliggende statuten van de tweede beklaagde waaruit blijkt dat zij als doel heeft de verhuur en exploitatie van eigen of geleased niet-residentieel onroerend goed en waarvan de derde beklaagde de zaakvoerder is.

Straf

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank naast de ernst van de feiten tevens rekening met de begeleidende omstandigheden en de individuele persoonlijkheid van de beklaagden zoals die onder meer kan blijken uit hun strafverleden.

De beklaagden stelden elk op hun beurt hun eigen financieel belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Zij handelden ook uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven niet ernstig genomen worden en dat zij zonder vergunningen het aantal woongelegenheden in een pand kunnen wijzigen door deze te verhuren aan studenten en teneinde aldus maximaal geldgewin uit het pand te kunnen slaan.

De beklaagden maakten elk op hun beurt daarbij een afweging tussen de pakkans en het economisch voordeel in hun hoofde.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De eerste beklaagde liep in het verleden een veroordeling van de politierechtbank op wegens intoxicatie aan het stuur. De derde beklaagde liep in het verleden meerdere veroordelingen wegens dronkenschap achter het stuur en sturen in staat van alcoholintoxicatie op. Ook degelijke veroordelingen wijzen op een bepaald verstoord normbesef in hoofde van de eerste en vooral de derde beklaagde. De tweede beklaagde liep tevens in het verleden een veroordeling uitgesproken door de politierechtbank op wegens geen technische controle.

Op de in ondergeschikte orde gestelde vraag van de tweede en derde beklaagde om hen de gunst van de opschorting te verlenen, gaat de rechtbank niet in. Deze gunst zou deze beklaagden, die reeds over een strafregister beschikken, niet afdoende wijzen op het ontoelaatbare van hun handelen en zou niet van aard zijn om recidive te vermijden mede gelet op het illegaal geldgewin

dat met het plegen van dergelijke feiten gepaard gaat.

De beklaagden werden wel nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. De hierna bepaalde geldboeten worden in hoofde van elke beklaagde deels met het gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging bekleed.

De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De feiten onder de tenlastelegging A lastens de eerste beklaagde werden gepleegd vóór 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboete met vijftig opdecimen moeten worden verhoogd.

De feiten onder de tenlastelegging B lastens de tweede en de derde beklaagde werden gepleegd na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboeten met zeventig opdecimen moeten worden verhoogd.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Op 11 juli 2019 vorderde de stad het herstel door het staken van het strijdige gebruik en het herstel van het pand naar een eengezinswoning zowel qua inrichting als qua gebruik.

De stad vorderde het herstel te doen uitvoeren binnen 6 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf een positief advies.

Het herstel werd inmiddels uitgevoerd. De vordering is zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A voor de periode van 28 januari 2015 tot en met 31 augustus 2016, **vrij**.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A gepleegd op 27 januari 2015, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 12.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **6.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 50 opdecimen, van de opgelegde geldboete en voor 45 dagen van de

vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B voor de periode van 2 september 2017 tot en met 7 januari 2019, **vrij**.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B gepleegd op 1 september 2017, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B voor de periode van 2 september 2017 tot en met 7 januari 2019, **vrij**.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B gepleegd op 1 september 2017, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 360,04 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in hun hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

HERSTEL

Verklaart de vordering tot herstel zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 20 april 2021

waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

Aanwezig:

voorzitter
substituut-procureur des Konings
griffier.